

vi presser det offentlige til at være mere og mere informativ og mere og mere præcis i sine informationer, og jeg har i hvert fald selv i min tidligere karriere været med til det. I årsberetninger, patientpjecer, publikationer og på internettet har vi givet et sæt informationer, som i hvert fald nærmer sig meget til at være informationer om det offentlige sygehusvæsen, men hvis de havde været formidlet af det private i annonceform, ville de ikke have været tilladt eller lovmedholdelige efter det gamle regelsæt.

Netop det er jo en del af baggrunden for, at forslaget her forekommer fornuftigt, og det er i øvrigt i stil med traditionen i en række lande, hvor det jo snarere er reglen end undtagelsen at slippe dette område frit efter ganske almindelige markedsføringsbestemmelser, dog med et strammere kodeks. Det har i øvrigt den sideeffekt, at der kommer et andet fokus, nemlig et fokus på det, som er det helt centrale, nemlig forbud mod vildledende angivelser, og et fokus på, at de forhold, der gøres gældende i annoncer, rent faktisk er dokumenterbare. Jeg håber, at vi med dette forslag har ydet et lille bidrag til at fremme åbenhed i sundhedssektoren som sådan.

KL 19.15

Jeg kan forstå, at det skal tages lidt i hak. For få måneder tilbage, og i særlig grad inden valget, var Socialdemokratiet jo grundlæggende imod, at det frie valg blev udvidet til den private sektor. Men det har vi altså gjort nu, og i dag har vi hørt Socialdemokratiets ordfører tage det for givet, tage udgangspunkt i det og i øvrigt også gøre sig tanker om, hvad det næste naturlige skridt så er.

Jeg glæder mig over, at kun ét år i en ny politisk rolle har bragt Socialdemokratiet til en positiv accept af den politik, regeringen står for, og som man var imod for kort tid siden. Det er jo svært at spå, specielt om fremtiden, men mon ikke det også vil vise sig, at når regeringens politik også på dette punkt manifesterer sig i virkeligheden, vil det ske på en måde, som også Socialdemokratiet kan bakke op om, når der er gået lidt tid? Det kunne i hvert fald være en forsigtig og håbeful prognose.

Så er jeg i øvrigt enig i, at det her gør det jo ikke alene. Ikke mindst for hele det offentlige sundhedsvæsen står der en opgave tilbage af mere informativ karakter, og det er i høj grad en opgave, som skal være patientrettet. Der skal stadig løftes en stor opgave med at få formidlet til den enkelte patient, hvad det er for en situati-

on, patienten er i, hvad det er for nogle rettigheder, patienten er udstyret med, hvad det er for et performanceniveau, vi har nået i vores sundhedsvæsen, osv., osv., osv.

Jeg er ikke så naiv, at jeg tror, at alene fordi vi nu skaber en lidt mere moderne, lidt mere liberal, lidt mere åben og lidt mere fremtidsrettet lovgivning på dette område, har vi skabt den fuldstændige transparens på sundhedsområdet, som jeg også selv eftersøger. Men vi har ydet et lille bidrag, som signalerer tillid til dem, der udøver dette erhverv, og også signalerer tillid til borgerne.

Man kan undre sig over, at hvis reklame er så meget af det onde, som man har fået indtrykket af, når man har lyttet til visse ordførere her i dag, og når det er så gennemskueligt, hvor vederstyggeligt det er, skulle det alene være forbeholdt netop de ordførere, der udtrykker det synspunkt, at kunne gennemskue dét. I regeringen har vi en grundlæggende tillid til befolkningen og har sådan set det udgangspunkt, at folk i almindelighed er lige så velkvalificerede som os, der har det privilegium at sidde her i salen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så har jeg følgende til korte bemærkninger: fru Sophie Hæstorp Andersen, fru Lene Garsdal og fru Marianne Jelved:

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil ikke indlade mig i den store polemik om, hvem der mener hvad, på hvilket tidspunkt og hvornår med hensyn til Socialdemokratiet og Venstre. Men jeg vil fastholde, at i lovforslaget her forsøger man i hvert fald at skrive, at man holder fast i, at sundhedsydelser er noget særligt. Folk er let påvirkelige, det står rent faktisk i forslaget, og så konkluderer man, at så må man hellere lade være med at tillade markedsføring på tv.

Men i biografen er der frit valg, sådan som jeg læser forslaget, og sådan er det jo også med alkoholreklamer; sådan var det i hvert fald tidligere: i tv måtte man ikke, men i biografen er folk ikke nær så påvirkelige. Det kunne være, vi en dag skulle tage en diskussion om, hvorvidt det er billederne, eller det er mediet, der er interessant.

Grunden til, at Socialdemokratiet er bekymret over forslaget, er jo også, at mange af de høringsvar, der er kommet tilbage, udtrykker bekymring; også fra parter, man ellers normalt